נד.

סנהדרין הלכה י ופ"ח מהלכות איסורי ביאה הלכה ד [והל' יד טו]:

רבינו חננאל

תניא כוותיה דרבא איש פרט לקטן אשר ישכב את אשת אביו משמע בין . אשח אריו שהיא אמו בין אשת אביו שאינה אמו. אמו שאינה אשת אביו אביו שא ביו אבות אביו מניין ת"ל ערות אביו גילה מופנה להקיש ילדון ממנו ג"ש כו" עד אמך היא משום אמו אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום אשת אביו ורבנן ערות אביך אביך ממש הוא וליחייבו שתים חדא הא. אידך מואת זכר יהודה לא תשכב וכדרב יהודה חייב שתים. ופירשה האי דקתני חייב שתים ישראל ו קותר ווייב שונים ישואל הוא והאי דאמר נכרי לישנא מעליא. כלומר ליכא בישראל דעביד כי האי גוונא וחייב כגון שגג בזה ונתחייב שתי חטאות דאי ס״ד נכרי ודאי מיתתן חייב שתים בתרי . קטלינן ליה. תניא נמי הכי ועל אחי אביו חייב שתים אירא דאמר ודלא רר׳ יהודה איכא דאמר אפילו תימא ר' יהודה מייתי לה בק"ו מאחי אביו: הבא על בקר כאור אבין וובא כי אשת אביו כו'. פי' אחר מיתת אביו חייב משום אשח אריו רלרד. הרא טל ת״ר איש פרט לקטן אשר לך הכתוב ששתי משכבות . באשה. אמר רבז גמליאל כי יש משכב בזכר כאשה ונמצאת למידה כי יש לד חייבת בהן. מות יומתו בסקילה. כמו שפי

לשוכב מואת זכר לא

תני להו בכלל ל"ו כריתות כיון דאי עביד בהדייהו חייב על כל אחת ואחת ובירושלמי פריך לה בפרקא ומשני כל שום זכור אחד:

עליה אף לאחר מיתה כדפ"ה וא"ת נא ג ד מיי פ"א מהלי אזהרה שמענו עונש לאחר מיתה המסור ביסה הייד:
מנ"ל דלעיל אילטריך קרא לעונש גב ה מיי שם הלנה י
ואדרה דאשת אד לאחר מיתה נו"ל אזהרה שמענו עונש לאחר מיתה ואוהרה דאשת אב לאחר מיתה וי"ל דנפ"ל מג"ש דדמיהם מאשת אב

דענש לאחר מיתה כמחיים: יהבא על הזכר ועל הבחמה. הא דלא קתני והביא בהמה עליו משום דלא כתיב בהדיא אלא מדרשה והה דלה קתני והביה זכר עליו אף על גב דכתיב בהדיא שניהם מות יומתו (ויקרא כ) איכא למימר דלישנה דקרה נקט דכתיב (שם יח) ואת זכר לא תשכב:

E2112

ערות אכיו גלה. ומשמעות לא משמע אנוסה דהאי לאו ערות אביך 🤊 לומר לך זו היא בלתו וזו היא אשת בנו. האי דהדר כתבה לחייב

תניא כוותיה דרבא יאיש ייפרט לקטו יאשר ישכב את אשת אביו משמע בין אשת אביו שהיא אמו ובין אשת אביו שלא אמו אמו שאינה אשת אביו מניין ת"ל יערות אביו גלה מופנה להקיש ולדון ממנו גזרה שוה ימות יומתו בסקילה יאתה אומר בסקילה או אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתורה נאמר כאן דמיהם בם ונאמר באוב וידעוני 2דמיהם בם ממה להלן בסקילה אף כאן בסקילה עונש שמענו אזהרה מניין ת"ל ערות אביך לא תגלה ערות אביך זו אשת אביך אתה אומר אשת אביך או אינו אלא

בין קטן להתחייב השוכב עליה ואשמעינן דלא בעינן תרוייהו בני עונשין ומינה נמי ילפינן דאי הוה נשכב גדול ושוכב קטן כגון בן משע שנים ויום אחד דביאתו ביאה ולאו © בני עונשין הוא ומחייב נשכב: **משכבי אשה.** שתי משכבות יש באשה שוין זה לוה לחייב בכל עריות כדרכה ושלא כדרכה: ה"ז בא ללמד. על זכר שחייב אפילו שלא כדרכה: ונמלא למד. למשכב זכור לא איצטריך קרא דפשיטא לן דכל משכב זכר שלא כדרכו הוא אלא האי משכבי לאשמועינן אמא דהבא על אשה בין כדרכה בין שלא כדרכה חייב:

ערות אביך ממש נאמר כאן ערות אביך לא תגלה ונאמר להלן יערות אביו גלה מה להלן באישות הכתוב מדבר אף כאן באישות הכתוב מדבר ומשמע בין אשת אביו שהיא אמו בין אשת אביו שאינה אמו אמו שאינה אשת אביו מניין תלמוד לומר יערות אמך לא תגלה אין לי אלא באזהרה שעשה הכתוב אמו שאינה אשת אביו כאמו שהיא אשת אביו עונש מניין נאמר כאן ערות אביך לא תגלה ונאמר להלן ערות אביו גלה מה באזהרה עשה הכתוב אמו שאינה אשת אביו כאמו שהיא אשת אביו אף בעונש עשה הכתוב אמו שאינה אשת אביו כאמו שהיא אשת אביו 3אמך היא משום אמו אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום אשת אב ורבגן ערות אביך ממש האי ימואת זכר נפקא לחייב עליו שתים וכדרב יהודה י דאמר רב יהודה נכרי הבא על אביו חייב שתים הבא על אחי אביו חייב שתים אמר רבא מסתברא מילתא דרב יהודה בישראל בשוגג ובקרבן והאי דקאמר נכרי ®לישנא מעליא הוא דאי סלקא דעתך נכרי ממש דינו מאי ניהו קטלא בתרי קטלי קטלת ליה תניא נמי הכי אהבא על אביו חייב שתים הבא על אחי אביו חייב שתים איכא דאמרי דלא כרבי יהודה ואיכא דאמרי אפילו תימא רבי יהודה ומייתי לה בק"ו מאחי אביו ומה אחי אביו דקורבה דאביו הוא חייב שתים אביו לא כ"ש יוקמיפלגי בפלוגתא דאביי ורבא מר סבר עונשין מן הדין ומר סבר "אין עונשין מן הדין ורבגן אזהרה לאשת אביו מנא להו נפקא להו ימערות אשת אביך לא תגלה ור' יהודה ההוא מיבעי ליה לאזהרה לאשת אביו לאחר מיתה ורבגן ההוא מסיפא דקרא נפקא ערות אביך היא ורבי יהודה ההוא מיבעי ליה משום אשת אב אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום אשת איש והאגן תגן הבא על אשת אב חייב עליה משום אשת אב ומשום אשת איש בין בחיי אביו ביז לאחר מיתת אביו ולא פליג רבי יהודה אמר אביי פליג בברייתא ורבנן עונש דאשת אביו לאחר מיתה מנא להו בשלמא רבי יהודה מייתי לה בגזרה שוה אלא רבנן מנא להו אמרי לך ההוא ערות אביו גלה דמפיק לה רבי יהודה לגזירה שוה מפקי ליה אינהו לעוגש דאשת אביו לאחר מיתה ורבגן עונש לאמו שאינה אשת אביו מנא להן אמר רב שישא בריה דרב אידי אמר קרא אמך היא עשאה הכתוב לאמו שאינה אשת אביו כאמו שהיא אשת אביו: הבא על כלתו כו': ולחייב נמי משום אשת בנו אמר אביי פתח הכתוב בכלתו וסיים באשת בנו לומר לך זו היא כלתו זו היא אשת בנו: בותני סיהבא על הזכור ועל הבהמה והאשה המביאה את הבהמה ∞בסְקילה אם אדם חמא בהמה מה חמאה אלא לפי שבאה לאדם תקלה על ידה לפיכך אמר הכתוב תסקל ד"א שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו זו היא שנסקל פלוני על ידה: גמ" זכר מנא לן דת"ר 6°איש יפרט לקטן אשר ישכב את זכר יבין גדול בין קמן משכבי אשה -מגיד לך הכתוב ששני משכבות באשה א"ר ישמעאל הרי זה סבא ללמד ונמצא למד מות יומתו בסקילה אתה אומר בסקילה או אינו אלא באחת מכל מיתות האמורות בתורה יונאמר כאן דמיהם בם ונאמר באוב וידעוני דמיהם בם מה להלן בסקילה אף כאן בסקילה טונש

מניא כווסים. בתורת כהניםים דסתם ספרא ר' יהודה דערות אביך הבא על אביו חייב ב' הבא על אחי אביו חייב ב'. תיתה דלא ממי פ"ד מהלמת לרבי יהודה זו אשת אביך ואית ליה גזירה שוה למילף מיניה עונש לאמו שאינה אשת אביו ואייתר ליה אמך היא להאי דרשה: פ"ל

היא אלא מופנה הוא לגזירה שוה

כדדריש בסופה ומההיא תיפוק לן

עונש לאמו אנוסה כדמפרש בסופה:

מה להלן באישות הכתוב מדבר. דהא רישה דקרה חיש חשר ישכב חת חשת אביו כתיב ומשמע בין אשת אביו וכו׳ וחייב עליה משום אשת אב עד דאתא אמך היא דסופה ומיעטה ואוקמה לרישא דקרא על כרחיך בחשת חביו שחינה חמו: בעונש מניין. היינו הך דאתחיל בה לעיל ושבקה: אמך היא. ארישא דקרא מהדר לאפוקי ממשמעותיה והיכא דאשת אביו הויא אמו אינו חייב עליה משום אשת אב אלא משום אם: ערות אביך ממש. אבל אשת אב לא רמיזא הכא הלכך לא אתיא אמך היא למעוטי ולדרשה אחרינא אתא כדלקמן: נכרי הבא על אביו. מפרש ליה רבא דבישראל קאמר והא דנקט עובד כוכבים לישנה מעליה: חייב שחים. מוחת זכר וערות אביך: על אחי אביו. מואת זכר וערות אחי אביך לא תגלה דמשמע ליה ממש: בשוגג ולקרבן. דכיון דאיכא שני לאוין חלוק חטאות ביניהם אע"ג דכרת אחת היא דנפקא לן במסכת מכות באלו הן הלוקין (דף יד:) ברישיה דדרשינן אחותו יתירא לחלק כרת למפטם וסך דכתיב ביה שני לאוין וכרת אחת וה"ה לכל שני לאויו וכרת אחת: דינו מאי ניהו קטלא. ואפילו שוגג דקאמר לקמן (דף מ.) בהאי פירקא אזהרה שלהם זו היא מיתתם: דלא כרבי יהודה. דהא לא משמע ערות אביך ממש דאתיא גזירה שוה ואפיקתיה ממשמעותיה: מחתי חביו. דההוח ודאי משמע ליה ממש דכתיב בגופיהם אל אשתו לא תקרב: פלוגתא דאביי ורבח. בעונשין מן הדין בחלו הן הנשרפיןש: ואי אחה מחייבו משום חשת חיש. דכיון דמחייב עליה רישח דקרא משום אשת אב משמע נמי אשת איש ואתא היא ואפקיה: ורבנן עונש בחשת חב לחחר מיחה מנח להו. אבל אזהרה כתוב בה כדדרשינן מדרשה למר ולמר: בשלמא לרבי יהודה. דיליף עונש מאזהרה בגזירה שוה מייתי לה נמי בגזירה שוה אלא לרבנן מנא להו: ערות אביו גלה. גבי עונש כתיב: עונש באמו לא כתיב אלא באשת אב הוא דכתיב: אמך היא. בהוויתה היא כל לדדין שוין בה בין שהיא אשת אב בין שאינה אשת אביו: ונחייב נמי משום אשת בנו. דהח שני לחוין ושני שמות הן ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה ערותה (ויקרא יח): וסיים בחשת בנו. דכתיב היח ומשמע היא האמורה ברישא דקרא והאי דהדר וכתביה לחייב עליה אף לחחר מיחה: בזתבר' סקלה. מכשול עון: גבו' אשר ישכב אם וכר. מדלא כחיב איש לא חלק בנשכבים בין גדול

על הגליון דה״א משום קלון וכו׳], ב) לקמן סו., ג) כרימות ה.. ד) (שם ג.). ה) כי מוע שאת ז) (פס הג), ה) (פסחים ג. וש"נ], 1) לקמן עו. כריתות ג. מכות ה: תמורה ט. ז) ועניו אי עונשין או אין עונשין מן הדין נתבאר עוד לקמן עג. עד. מכות ה: יד. יו: זבחים קו:], ה) [כבר תני לה לעיל גג. ועי׳ תי״ט ועי׳ קול הרמו], ט) [בסדר המשנה ל"ג מלח בסחילה]. י) [עמ"ם לעיל נב: דה"א משום קלון], כ) [עיין מוספות לקמן עג. ד"ה הרי זה], () [לקמן סו. כרימות זהן, () [לקמן סו. *נויעות* ה.], (מ) [לקמן סו. *נויעות* () [אביו רע"ש], (מ) [ויקרל יחו. (ע) [לקמן עו.], יח], ע) [לקמן עו.], פ) וליל ברו. ל) ונראה ששייך לעיל בעיקר המשנה رد.],

תורה אור השלם אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם בְּיָרְבּיוּ רְּיָּוּנּוּ שְׁבֵּיְּיָבּ רְמִיהֶם בָּם: ויקרא כיא 2. וְאִישׁ אוֹ אִשְׁה בִּי יהיה בהם אוב או ידעני יוֹמָתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְמוּ אתם דמיהם בם:

ויקרא כ כז זערות אָבִיךּ וְעֶרְוַת. אמר לא תגלה אמר הוא לא תְגַלֶּה עֶרְוָתָה:

יא וְעֵגֶּיָח עֶּן וְוְיָהי. ויקרא יח ז 1. וְאֶת זָבָר לֹא תִשְׁבַּב. מִשְׁכְּבֵי אָשָּׁה תּוֹעֵבָה הָוֹא: ויקרא יח כב . ערות אשת אביר לא רְגַלֵּה עֶרְוַת אָבִיךּ הוא: ריקרא יח ח ויקרא יח ח 1. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁבָּב אֶת

זכר משכבי אשה תועבה רְמֵיהֶם בָּם: ויקרא כיג

מוסף רש"י

מה להלן בסקילה. דכתיב באבן ירגמו אותס לישנא נקיי הדעת לספר בלשון נקיה (פסחים ג.). אין עונשין מן הדין. מדין ק"ו, דיני ממונות ומלות עשה והלכות עבודה ופסולי לם האכות עבודה ופסופי קדשים אתה למד מק"ו אבל לא אזהרות ועונשין (חגיגה